

a 47. branného zákona a v §. 45. zákona ze dne 2. října 1882 poznačená úřední jednání trestní, vyjma taková, jež dle zákona trestního přísluší soudům, a vyjma také úřední jednání proti úředníkům. Vyjma v §. 42. zákona branného poznačené trestní jednání úřední, které provádí politický úřad doplňovací toho místa, kde povinný k odvodu přebývá, nehledě na jeho příslušnost, náleží řízení a nález příslušnému politickému úřadu doplňovacímu.

Tento politický doplňovací úřad provede také odvod dotčeného z moci úřední.

2. Pokuty peněžité, které dlužno dle §. 46. branného zákona a §. 43. zákona ze dne 2. října 1882 zapraviti, připadají obecnímu fondu obce domovské.

3. Proti tomu možno se odvolati na příslušné politické úřady zemské.

4. Lhůta tohoto odvolání ustanovuje se na 14 dní ode dne, kdy nález byl doručen, ten den v. to nepočítaje. O právu odvolacím a o lhůtě jest v nálezu přičiniti případnou poznámku. Odvolání má — nehledě na odvod (§. 98 : 3) — potud účinek odkládací, že až do konečného rozhodnutí nesmí býti vykonán trest, po případě že nesmí býti pravidlem povoláno k presenční (činné) službě (§. 98 : 5).

5. Na kolik se týče úředního jednání proti úředníkům, dlužno řídit se předpisy o službě.

§. 99.

O obmezení cest povinných k odvodu do ciziny.

1. Povolení k cestě do ciziny, přes čas počátku pravidelného odvodního období, lze osobě povinné k odvodu, která jest právě v I. třídě věku nebo do ní za cesty přijde, uděliti jen tehdy, když nevyhnutelná potřeba cesty jest dokázána.

2. Osobám povinným k odvodu, jimž nelze za vinu klásti, že by při předeslém pravidelném odvodu svou povinnost odvodní promeškaly, může dáno býti povolení k cestě do ciziny až i na dvě léta.

3. Cesty povinných k odvodu, o nichž byl vynesěn nález komise odvodní, že mají býti vymazáni z odvodní listiny, nebo kteří byli v poslední třídě věku nazpět postaveni nebo dočasně osvobozeni, nejsou podrobeny takému obmezení.